

CHƯƠNG 23

Gồm có:

- 1. Sự giả hình của các Kinh sư và Pharisiêu (23.1-12).*
- 2. Khiển trách các Kinh sư và Pharisiêu (23.13-32).*
- 3. Tội ác và hình phạt (23.33-36).*
- 4. Chúa Giêsu thương tiếc thành Giêrusalem (23.37-39).*

Sự giả hình của các Kinh sư và Pharisiêu

23,1-12

⁽¹⁾Bấy giờ Đức Giêsu nói với đám đông và các môn đệ Người rằng: ⁽²⁾"Các Kinh sư và các người Pharisiêu ngồi trên tòa ông Môsê mà giảng dạy. ⁽³⁾Vậy, những gì họ nói thì anh em hãy làm, hãy giữ; nhưng đừng theo hành động của họ mà làm, vì họ nói mà không làm. ⁽⁴⁾Họ bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào. ⁽⁵⁾Họ làm mọi việc cốt để cho thiên hạ thấy. Quả vậy, họ đeo những hộp kinh thật lớn, mang những tua áo thật dài. ⁽⁶⁾Họ ưa ngồi cỗ nhất trong đám tiệc, chiếm hàng ghế đầu trong hội đường, ⁽⁷⁾ưa được người ta chào hỏi ở những nơi công cộng và được thiên hạ gọi là "rápbi".

⁽⁸⁾"Phân anh em, thì đừng để ai gọi mình là "rápbi", vì anh em chỉ có một Thầy; còn tất cả anh em đều là anh em với nhau. ⁽⁹⁾Anh em cũng đừng gọi ai dưới đất này là cha của anh em, vì anh em chỉ có một Cha là Cha trên trời. ⁽¹⁰⁾Anh em cũng đừng để ai gọi mình là người lãnh đạo, vì anh em chỉ có một vị lãnh đạo, là Đức Kitô. ⁽¹¹⁾Trong anh em, người làm lớn hơn cả, phải làm người phục vụ anh em. ⁽¹²⁾Ai tôn mình lên, sẽ bị hạ xuống; còn ai hạ mình xuống, sẽ được tôn lên.

Giải thích

Đoạn này gồm có hai phân đoạn. Trước hết, Chúa Giêsu nói về sự giả hình của các Kinh sư và Pharisiêu (23,1-7). Sau đó, Ngài hướng về các môn đệ để dạy dỗ họ (23,8-12).

I. Sự giả hình của Kinh sư và Pharisiêu (23,1-7).

1. Đối tượng đang nghe Chúa Giêsu (23,1).

Đám đông và các môn đệ.

2. Vị trí của Pharisiêu và Kinh sư (23,2).

Họ "ngồi trên tòa Môsê mà giảng dạy", có nghĩa họ là những thầy dạy về luật.

3. Liệt kê sự giả hình (23,3-7).

Chúa Giêsu kêu gọi đám đông và các môn đệ: Làm theo những gì những người Pharisiêu và Kinh sư nói chứ đừng bắt chước những gì họ làm. Tại sao?

a. Họ nói mà không làm.

Họ đưa ra những luật cho người ta giữ nhưng chính họ thì không giữ: "Bỏ những gánh nặng mà chất lên vai người ta, nhưng chính họ thì lại không buồn động ngón tay vào".

b. Họ làm để để cao mình.

Họ làm mọi việc cốt để cho người ta thấy như đeo hộp kinh, mang những tua áo, thích ngồi chỗ nhất trong đám tiệc, thích được người khác chào hỏi là "thầy".

- *Hộp kinh*: Là hộp đựng các lời trọng yếu của Luật, người ta cột vào tay và đeo trên trán để nhớ (x. Xh 13,9.16; Đnl 6,8; 11,18).

- *Tua áo*: Những tua được mang thêm vào áo nhằm để nhắc nhở người Do thái ý thức mình thuộc về cộng đoàn linh thánh của dân Thiên Chúa (x. Ds 15,38).

Nhiều người Do thái mang những hộp kinh và tua áo. Nhưng những người Pharisêu thì thích mang hộp kinh lớn và những tua áo thật dài để gây sự chú ý của người khác.

II. Những lời dạy của Chúa Giêsu (23,8-12).

Sau khi vạch ra sự giả hình của các Kinh sư và Pharisêu, đó là nói mà không làm, hoặc "làm cốt để cho người ta khen ngợi, thích ngồi chỗ quan trọng trong tiệc tùng hay thích người ta gọi mình là "thầy", Chúa Giêsu cảnh cáo các môn đệ rằng họ không được tìm kiếm vinh dự giống như Kinh sư và Pharisêu, nghĩa là:

- Đừng mong muốn người khác gọi mình là thầy, vì chúng ta chỉ có một thầy duy nhất là Đức Kitô.

- Đừng mong muốn người khác gọi mình là cha, vì chúng ta chỉ có người Cha duy nhất là Thiên Chúa.

Nhưng điều quan trọng là phải phục vụ. Chính phục vụ sẽ làm cho các môn đệ của Chúa trở nên cao trọng. Ai càng phục vụ thì càng trở nên cao trọng trước mặt Thiên Chúa.

Bài học

Những công việc chúng ta làm được Thiên Chúa đánh giá qua ý hướng chúng ta làm.

Đừng làm vì phô trương mình giống như kinh sư và Pharisêu. nhưng hãy làm vì lòng yêu mến Chúa và trong ý hướng phục vụ tha nhân. Mẹ Têrêsa Calcutta nói: "Thiên Chúa không đòi hỏi chúng ta làm những việc phi thường, nhưng muốn chúng ta làm những việc tầm thường một cách phi thường". Làm những việc "tầm thường" một cách phi thường đó là làm với tình yêu phục vụ.

Khiển trách các Kinh sư và Pharisêu

23,13-32

⁽¹³⁾"**Khôn** cho các người, hỡi các Kinh sư và người Pharisêu **giả hình!** Các người khóa cửa Nước Trời không cho thiên hạ vào! Các người đã không vào, mà những kẻ muốn vào, các người cũng không để họ vào. [⁽¹⁴⁾**Khôn** cho các người, hỡi các Kinh sư và người Pharisêu **giả hình!** Các người nuốt hết tài sản của các bà góa, lại còn làm bộ đọc kinh cầu nguyện lâu giờ, cho nên các người sẽ bị kết án nghiêm khắc hơn].

⁽¹⁵⁾"**Khôn** cho các người, hỡi các Kinh sư và người Pharisêu **giả hình!** Các người rao khắp biển cả đất liền để rú cho được một người theo đạo; nhưng khi họ theo rồi, các người lại làm cho họ đáng xuống hỏa ngục gấp đôi các người.

⁽¹⁶⁾"**Khôn** cho các người, những kẻ dẫn đường mù quáng! Các người bảo: "Ai chỉ Đèn Thờ mà thề, thì có thể cũng như không; còn ai chỉ vàng trong Đèn Thờ mà thề, thì bị ràng buộc". ⁽¹⁷⁾Đồ ngu si mù quáng! Thế thì vàng hay Đèn Thờ là nơi làm cho vàng nên của thánh, cái nào trọng hơn? ⁽¹⁸⁾Các người còn nói: "Ai chỉ bàn thờ mà thề, thì có thể cũng như không;

nhưng ai chỉ lễ vật trên bàn thờ mà thể thì bị ràng buộc". ⁽¹⁹⁾Đồ mù quáng! Thế thì lễ vật hay bàn thờ là nơi làm cho lễ vật nên của thánh, cái nào trọng hơn? ⁽²⁰⁾Vậy ai chỉ bàn thờ mà thể, là chỉ bàn thờ và mọi sự trên bàn thờ mà thể. ⁽²¹⁾Và ai chỉ Đền Thờ mà thể, là chỉ Đền Thờ và Đấng ngự ở đó mà thể. ⁽²²⁾Và ai chỉ trời mà thể, là chỉ ngai Thiên Chúa và cả Thiên Chúa ngự trên đó mà thể.

⁽²³⁾"**Khôn** cho các người, hỡi các Kinh sư và người Phariseu giả hình! Các người nộp thuế thập phân về bạc hà, thì là, rau húng, mà bỏ những điều quan trọng nhất trong Lề Luật là công bình, lòng nhân và thành tín. Phải làm các điều này mà không được bỏ các điều kia. ⁽²⁴⁾Quân dẫn đường mù quáng! Các người lọc con muỗi, nhưng lại nuốt con lạc đà.

⁽²⁵⁾"**Khôn** cho các người, hỡi các Kinh sư và người Phariseu giả hình! Các người rửa sạch bên ngoài chén đĩa, nhưng bên trong thì đầy những chuyện trộm cắp và vô độ. ⁽²⁶⁾Hỡi người Phariseu mù quáng kia, hãy rửa bên trong chén đĩa cho sạch trước đã, để bên ngoài cũng được sạch.

⁽²⁷⁾"**Khôn** cho các người, hỡi các Kinh sư và người Pharisêu giả hình! Các người giống như mồ mã tô vôi, bên ngoài có vẻ đẹp, nhưng bên trong thì đầy xương người chết và đủ mọi thứ ô uế. ⁽²⁸⁾Các người cũng vậy, bên ngoài thì có vẻ công chính trước mặt thiên hạ, nhưng bên trong toàn là giả hình và gian ác!

⁽²⁹⁾"**Khôn** cho các người, hỡi các Kinh sư và người Phariseu giả hình! Các người xây mồ cho các ngôn sứ và tô mã cho những người công chính. ⁽³⁰⁾Các người nói: "Nếu như chúng ta sống vào thời của tổ tiên, hẳn chúng ta đã không thông đồng với các ngài mà đổ máu các ngôn sứ". ⁽³¹⁾Như vậy, các người tự làm chứng rằng các người đúng là con cháu của những kẻ đã giết các ngôn sứ. ⁽³²⁾Thì các người đổ thêm cho đầy đấu tội của tổ tiên các người đi!

Giải thích

I. Dẫn nhập.

Trong đoạn này, Chúa Giêsu nhắm thẳng vào sự giả hình của các Kinh sư và Phariseu. Ngài quở trách họ hết sức mạnh mẽ. Gồm có tám lời quở trách, đều bắt đầu từ chữ "**khôn**".

Nhưng trước khi nói từng lời quở trách, chúng ta cần biết rằng, chữ "**khôn**" trong tiếng hy Lạp là "**ouai**". Tiếng Việt chúng ta dịch là "**khôn**", không diễn tả hết ý nghĩa.

Chữ này diễn tả một sự tức giận nhưng xen lẫn sự buồn rầu, đáng tiếc. Chữ "**khôn**" không diễn tả sự tức giận tiêu cực, quát mắng cho hả giận, nhưng diễn tả **sự tức giận xuất phát từ tình thương**. Giận vì thấy người mình thương đang sai lỗi mà không chịu sửa. Giận để mong muốn người mình thương nhận ra sai trái, sửa đổi để trở nên tốt hơn.

Vì vậy, Chúa Giêsu quở trách các Kinh sư và Phariseu không phải vì Ngài ghét họ, nhưng Ngài giận vì họ cứng lòng. Ngài quở trách cũng nhằm để cho họ nhận thấy sai trái của họ mà sửa chữa.

II. Tám lời quở trách (23,13-32).

1. Lời khôn thứ nhất (23,13).

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu là họ khoá cửa Nước Trời. Họ đã không vào mà chẳng muốn người khác vào. Tại sao?

- Vì họ dạy rằng: Được vào Nước Trời là do giữ luật chu chu chằm chằm như họ. Được cứu độ bằng công đức của bản thân. Đó là điều sai. Dĩ nhiên con người cần phải cố gắng sống tốt, nhưng ơn cứu độ trước hết và trên hết là một ân ban của Thiên Chúa. Con người phải khiêm tốn đón nhận.

- Họ từ chối, không tin vào Chúa Giêsu và họ cũng ngăn cản người ta tin vào Ngài nữa (x. Lc 11,52).

2. Lời khốn thứ hai (23,14)¹

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu là làm bộ ra vẻ đạo đức để móc túi các bà goá.

Các thầy dạy như họ thì không được lấy tiền, nhưng có thể nhận quà. Chính vì vậy, họ làm bộ tỏ ra mình thật đạo đức như cầu nguyện lâu giờ, để lấy lòng người khác, nhất là các người nữ rất mộ mến đạo. Họ lợi dụng lòng tốt của những người phụ nữ này để moi móc tiền bạc của họ.

3. Lời khốn thứ ba (23,15).

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu là họ tìm và thuyết phục người khác gia nhập đạo nhưng dẫn những tân tòng đến chỗ sai lầm hoặc không chăm sóc cho họ sau khi họ gia nhập. Ở đây, có thể hiểu theo hai hướng sau:

- *Thứ nhất*, những Kinh sư và Phariseu rất hăng say truyền đạo và kêu gọi người ta gia nhập Do thái giáo. Khi vào đạo, những tân tòng này dần dần bắt chước lối sống giả hình, nệ luật hay từ chối Chúa Giêsu giống như họ. Thế là, những tân tòng này cũng giống như họ, ngày càng xa rời Nước Trời.

- *Thứ hai*, họ kêu gọi người ta vào đạo nhưng khi họ vào rồi thì không được chăm sóc đầy đủ, không được giáo huấn đúng đắn, dần dần họ đi đến sai lầm hoặc xa cách đạo.

4. Lời khốn thứ tư (23,16-22).

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu là vì họ chính là những người dẫn đường mù quáng. Sự mù quáng của họ là không phân biệt được cái chính yếu và cái thứ yếu. Chúa Giêsu đưa ra thí dụ cụ thể:

Thứ nhất, họ xem vàng trong Đền thờ thì quan trọng hơn Đền thờ nhưng thực tế thì ngược lại, vàng là một phần thuộc về Đền thờ. Đền thờ mới quan trọng hơn (23,16b-17).

Thứ hai, họ xem của lễ trên bàn thờ thì quan trọng hơn bàn thờ, nhưng trong thực tế, bàn thờ thì quan trọng vì là nơi làm cho lễ vật trở nên thánh thiêng (23,18-19).

Sự mù quáng ở đây có thể áp dụng là họ *coi lễ luật quan trọng hơn việc tin vào Chúa Giêsu*, nhưng trong thực tế thì để được ơn cứu độ, người ta phải tin vào Chúa Giêsu là Đấng Kitô.

5. Lời khốn thứ 5 (23,23-24).

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu là họ tỉ mỉ trong việc chu toàn luật quy định về đóng thuế nhưng lại bỏ qua những điều quan trọng là công bình, lòng nhân và thành tín.

- Luật Do thái quy định đóng thuế một phần mười (thập phân) thu nhập, nhưng chỉ dành cho những loại thu nhập quan trọng. Các Kinh sư và Phariseu chu toàn luật này tỉ mỉ đến độ đóng thuế cho cả thu nhập về bạc hà, rau húng... là những loại rau chỉ dùng trong việc nấu ăn, mức thu nhập chẳng là bao và theo luật không cần phải đóng thuế.

- Nhưng những điều quan trọng thì họ lại bỏ quên, đó là lòng nhân từ, sự công bình và lòng thành tín. Họ giữ những cái nhỏ nhặt của luật mà quên đi những điều thật quan trọng.

6. Lời khốn thứ 6 (23,25-26).

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu là cẩn thận với những *luật sạch-nhơ* ở bên ngoài nhưng tâm hồn thì đầy xấu xa tội lỗi.

- Người Do thái rất quan tâm đến luật sạch-nhơ. Thí dụ, rửa tay trước khi ăn; hay đụng vào xác chết thì bị ô uế...

¹ Nhiều thủ bản không có câu này nên nhiều người chỉ nói có 7 lời khốn.

- Sai trái của họ là quá quan tâm đến *sạch-nhờ bên ngoài* mà chẳng lo đến *sạch-nhờ trong tâm hồn*, đó là trộm cắp, kiêu ngạo, ghen ghét. Thí dụ, họ dựa vào việc giữ luật chi li bên ngoài để phê phán những người không giống như họ.

7. Lời khốn thứ 7 (23,27-28).

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu được mô tả như mô mả tô vôi, bên ngoài thì thật đẹp nhưng bên trong thì đầy hôi thối vì xác chết. Bên ngoài của họ thì trông rất đạo đức và thánh thiện: đứng giữa ngã ba đường để cầu nguyện, đeo hộp kinh thật lớn, tua áo thật dài, nói năng rất đạo đức thánh thiện, nhưng bên trong của họ chứa đầy những xấu xa bần tiện: tìm có nuốt tãi sản các bà goá, kiêu ngạo khinh dễ những người tội lỗi; tìm cách bắt bẻ và loại trừ Chúa Giêsu...

8. Lời khốn thứ 8 (23,29-32).

Sự giả hình của Kinh sư và Phariseu qua việc xây mộ cho các tiên tri mà lại không công nhận "*vị tiên tri vĩ đại*" là Chúa Giêsu.

- Họ xây mộ cho các tiên tri: Hành động này diễn tả lòng kính trọng của họ đối với các tiên tri trong Cựu Ước, nhưng có một Đấng cao trọng hơn các tiên tri đang ở giữa họ, là Chúa Giêsu, thì họ không kính trọng.

- Họ công nhận cha ông họ đã bách hại các tiên tri, những người được Chúa sai đến để nói lên tội lỗi của họ và kêu gọi họ sám hối. Còn Chúa Giêsu cũng đến kêu gọi họ ăn năn sám hối thì họ lại từ chối, không đón nhận, thậm chí còn tìm cách loại trừ Ngài. Họ cũng chẳng khác gì cha ông của họ. Cha ông của họ chỉ giết các ngôn sứ, còn họ thì giết chính "*Đấng Mêsia*". Họ đã "*đổ thêm cho đầy đấu tội của tổ tiên*" họ.

Bài học

Những lời quở trách của Chúa Giêsu hướng về các kinh sư và nhóm Phariseu gọi lên cho chúng ta những suy nghĩ sau:

1. Lời khốn thứ nhất: *Đôi khi chúng ta cũng tìm đến ơn cứu độ chỉ dựa vào những công đức của chúng ta. Hãy tin cậy vào Chúa và hãy thể hiện lòng tin cậy đó qua những việc tốt đẹp của chúng ta.*

2. Lời khốn thứ hai: *Không ít mục tử thời nay cũng lợi dụng lòng tốt của các tín hữu để trục lợi cho mình.*

3. Lời khốn thứ ba: *Đôi khi chúng ta rất hăng say truyền giáo, kêu gọi được nhiều người tin vào Chúa, chịu phép rửa, nhưng chúng ta không có sự quan tâm đúng mức sau khi họ đã gia nhập đạo. Chúng ta nghĩ rằng, chỉ cần rửa tội cho họ là xong, là đủ. Đó là một thiếu sót rất lớn mà chúng ta cần điều chỉnh.*

4. Lời khốn thứ tư: *Đôi khi chúng ta coi trọng giữ lề luật buộc nghiêm ngặt hơn là việc tin nhận Chúa Giêsu và làm theo Lời Ngài dạy là sống bác ái yêu thương.*

5. Lời khốn thứ năm: *Trong cuộc sống, nhiều người siêng năng đi nhà thờ, sốt sắng trong việc dâng cúng, không hề vắng mặt trong các buổi đạo đức nhưng lại sống không lương thiện trong công việc hằng ngày, là người nóng nảy...*

6. *Cời khôn thứ sáu*: Ngày nay, người ta cũng thường để ý cái bên ngoài hơn là bên trong. Cố gắng tô vẽ bên ngoài để giấu đi tâm hồn đen tối. Hãy để ý đến tâm hồn, lo tẩy rửa tâm hồn sạch đẹp thì những hành vi bên ngoài của chúng ta cũng đẹp.

7. *Cời khôn thứ bảy*: Tâm hồn chúng ta thế nào chỉ có chính chúng ta và Chúa biết. Đôi khi chúng ta cũng cố gắng che đậy tâm lòng xấu xa bằng những hình thức bên ngoài rất thánh thiện, đạo đức.

8. *Cời khôn thứ tám*: Đôi khi chúng ta chỉ thấy sự sai trái của tiền nhân và hối tiếc về những sai trái đó, nhưng trong thực tế, chúng ta cũng đang rơi vào vết xe của họ mà chúng ta không nhận ra. Hãy thành tâm nhận ra sự sai trái của chính mình để sửa đổi.

Tội ác và hình phạt

23,33-36

⁽³³⁾"Đồ mắng xà, nòi rắn độc kia! Các người trốn đâu cho khỏi hình phạt hỏa ngục?
⁽³⁴⁾Vì thế, này tôi sai ngôn sứ, hiền nhân và Kinh sư đến cùng các người: các người sẽ giết và đóng đinh người này vào thập giá, đánh đòn người kia trong hội đường và lũng bắt họ từ thành này đến thành khác. ⁽³⁵⁾Như vậy, máu của tất cả những người công chính đã đổ xuống đất, thì cũng đổ xuống đầu các người từ máu ông Aben, người công chính, đến máu ông Dacaria, con ông Bêrêkia, mà các người đã giết giữa đền thánh và bàn thờ. ⁽³⁶⁾Tôi bảo thật các người: tất cả những tội ấy sẽ đổ xuống đầu thế hệ này.

Giải thích

I. Dẫn nhập.

Đoạn này như nối tiếp những lời quở trách trên. Chúa Giêsu nói rất mạnh mẽ về tội lỗi của những Kinh sư và Pharisêu.

II. Tội của Kinh sư và Pharisêu.

1. Bản chất của họ.

Chúa Giêsu gọi họ là "*đồ mắng xà, nòi rắn độc*": Họ là những nhà lãnh đạo lừa dối và hiểm độc như loài rắn.

2. Tội ác của họ.

Tội của họ là "*giết các tiên tri, các sứ giả của Chúa*".

a. *Các tiên tri và sứ giả của Chúa.*

Ở đây ám chỉ đến các môn đệ của Chúa Giêsu. Các môn đệ này sẽ bị bách hại bởi chính các nhà lãnh đạo Do thái sau này.

b. "*Từ máu Aben... đến máu của Dacaria, con ông Bêrêkia*".

Trong Cựu Ước, Aben là người công chính đầu tiên và Dacaria là người cuối cùng bị giết. Câu này muốn nói rằng suốt theo dòng lịch sử, dân Israel luôn xử tàn ác với những sứ giả của Thiên Chúa.

Nhưng có một sai sót nhỏ ở câu này do người chép nhầm lẫn, đó là "*Dacaria con ông Bêrêkia*". Thực ra, Dacaria bị giết là con của Giohôgiãđã được nói đến trong 2Sb 24,20-22; còn Dacaria con của Bêrêkia là một ngôn sứ.

3. Hình phạt.

Họ sẽ không trốn khỏi hình phạt hỏa ngục.

Bài học

Israel, một dân tộc được Chúa chọn làm dân riêng. Thế nhưng, các nhà lãnh đạo của họ lại chống đối Thiên Chúa. Chắc chắn họ sẽ nhận phần phạt cho những hành vi nghịch của mình.

Chúng ta cũng được Chúa yêu thương. Bằng nhiều cách và qua các sứ giả. Người kêu mời chúng ta tin theo Người. Chúng ta có tin Người hay không? Chúng ta có đón nhận và nghe theo các sứ giả Người đã gởi đến cho chúng ta hay không?

Chúa Giêsu thương tiếc thành Giêrusalem

23,37-39

⁽³⁷⁾"Giêrusalem, Giêrusalem! Người giết các ngôn sứ và ném đá những kẻ được sai đến cùng người! Đã bao lần Ta muốn tập hợp con cái người lại, như gà mẹ tập hợp gà con dưới cánh, mà các người không chịu. ⁽³⁸⁾Thì này, nhà các người sẽ bị bỏ hoang mặc cho các người. ⁽³⁹⁾Thật vậy, Ta nói cho các người hay, từ nay các người sẽ không thấy Ta nữa, cho đến khi các người nói: Chúc tụng Đấng ngự đến nhân danh Đức Chúa!"

Giải thích

Sau khi quở trách các Kinh sư và Pharisêu, Chúa Giêsu hướng về thành Giêrusalem, tiêu biểu cho dân Israel, để bày tỏ lòng thương tiếc của Ngài. Lời quở trách của Ngài xuất phát từ lòng yêu thương, quở trách nhưng mong muốn họ ăn năn để được cứu. Những lời của Ngài trong đoạn này cũng xuất phát từ tấm lòng yêu thương ấy.

I. Nhắc lại tội của Israel (23,37).

1. Giết các ngôn sứ.

Đó là tội từ chối các ngôn sứ. Chúa sai các ngôn sứ đến với họ để nhắc nhở họ đi theo con đường của Chúa. Nhưng thay vì vâng nghe các ngôn sứ, họ lại bách hại các ngài: Giết và ném đá.

2. Từ chối Thiên Chúa.

Thiên Chúa luôn tỏ lòng yêu thương họ, muốn quy tụ và chăm sóc cho họ. Người muốn tập hợp và che chở cho họ như "gà mẹ tập hợp gà con dưới cánh", nhưng họ lại từ chối.

II. Tiên báo tương lai đầy u ám (23,38-39).

Chúa Giêsu tiếp tục tiên báo một tương lai đầy u ám đang chờ đón họ vì tội lỗi của họ:

1. Thành Giêrusalem bị tàn phá (23,38).

Chúa Giêsu nói: "Nhà các người bị bỏ hoang".

Hình ảnh này diễn tả cảnh hoang tàn do chiến tranh. Lời này ám chỉ đến thành Giêrusalem sẽ bị tàn phá. Thật vậy, thành Giêrusalem trở nên hoang tàn vào năm 70 sau công nguyên do đế quốc Rôma tàn phá. Đền thờ Giêrusalem bị tàn phá từ năm ấy.

2. Ngày Chúa trở lại phán xét (23,39).

Họ từ chối và loại trừ Chúa Giêsu, nhưng Ngài sẽ trở lại trong vinh quang. Trong ngày ấy, nhiều người tung hô Ngài "chúc tụng Đấng nhân danh Chúa mà đến". Những người từ chối Ngài cũng nhận ra điều đó nhưng họ sẽ không còn được tham dự vào vinh quang với Ngài.

Bài học

Thiên Chúa luôn yêu thương và muốn mọi người tin Người và sống trong tình thương của Người. Tuy nhiên, con người thường không nhận ra điều đó, thậm chí không ít người chống đối lại Thiên Chúa.

Hôm nay, Chúa cũng muốn chúng ta tin nhận Người, đáp lại tình yêu thương của Người. Chúng ta đã sống thế nào?